

[Hans Pinstrup.]

hvad vi utallige Gange har hørt Beklagelse over fra de Herrers Side? Hvorfor saa være irriteret derover, nu man har Magten?

Det andet, det ærede Medlem er irriteret over, vedrører vor Tids store politiske og erhvervsøkonomiske Spørgsmaal, nemlig Udnyttelsen af foreliggende Eksportmuligheder. Det er da naturligt, at Formanden for Foreningen af jydsk Landboforeninger beskæftiger sig med dette Spørgsmaal. Med Eksportmulighedernes Udnyttelse staar og falder Landbrugshjemmenes Eksistensmuligheder og dermed igen Eksistensmulighederne for Provinsens Næringsliv som Helhed og de mangfoldige Arbejdsmuligheder af forskellig Art, som findes derude, saa sandt som de Midler, der unddrages Landbruget som Mindreindtægt, unddrages hele Provinsens Næringsliv som Mindreindtægt. Derfor er Spørgsmaalet om de foreliggende Afsætningsmuligheders Udnyttelse ingenlunde et ensidigt Landbrugsspørgsmaal, men et Spørgsmaal af Interesse langt uden for Landbrugernes Kredse, selv om det for Landbrugets Hjem, og ikke mindst de mindre Landbrugshjem, er en Livsbetingelse. Da det tillige er Betingelsen for Oprettelse af nye Hjem paa Danmarks Jord, er det naturligt, at netop dette Spørgsmaal kom i Forgrunden ved Foreningen af jydsk Landboforeningers Delegeretmøde.

Det ærede Medlem angriber især Hr. Hauchs Omtale af Kulhandelen og taler her om smilende Syrlighed og Underfundighed. Med Formandens Tilladelse skal jeg citere dette Afsnit af Hr. Hauchs Tale. Det lyder saaledes:

„Landbrugsraadets Præsidium blev, inden Regeringen tog endelig Stilling til Kulhandelen, som skulde sikre os det væsentligste af Tillægskontingenterne for September og Oktober, spurgt, hvorledes vi stillede os dertil. Vi var ved denne Lejlighed som sædvanlig i disse Spørgsmaal alle enige, og vi svarede, at dersom der ikke var anden Udvej for at redde Salget, kunde vi give Tilslutning. Det er en Selvfølge, at vi ikke turde tage Ansvar for at fremkalde den Standsning i vort Salg af Landbrugsvarer til Tyskland, som en Nægtelse kunde have givet Anledning til. Det er ikke Landbrugserhvervets Skyld, at det var kommet dertil, at dette var den eneste Udvej. Det er en betænkelig og i og for sig meningsløs Udvej; thi den tager Forskud paa vore Salgsmuligheder til Tyskland 8 à 10 Aar

frem i Tiden for det Beløb, Kulværdien andrager.“

Jeg ser ikke, der er mere at sige om den Ting. Det var ikke Landbrugserhvervets Skyld, at dette var den eneste Udvej; Grænser vil der altid være for, hvor mange Kul der kan købes, saa ad den Vej vil Fremtidens Indkøbsspørgsmaal for Tysklands Vedkommende ikke løses. Og det er dog dette, der i Dag har Interesse.

Beklageligvis bragte Udenrigsministerens Tale forleden ingen Klaring af dette vigtige Spørgsmaal. Ubesvaret er fortsat Spørgsmaalet, om vi ikke selv er Skyld i de Vanskeligheder, vor Samhandel med Tyskland møder, gennem det at Administrationen muligt er ledet paa en saadan Maade, at Tyskland ikke længere har fornøden Tilid til os. Hvorfor har man ikke forsøgt at købe andre Varer? Hvorfor oplyser man ikke, hvem det er, der ligger med de ubrugte Attester, og paa hvilke Varer de lyder? Megen Klaring vilde herigennem skaffes. Dersom det nu viser sig, at Tyskland til næste Aar vil aftage ikke blot tilsvarende Varemængder som sidste Aar, men betydelig større Varemængder, hvad er da Regeringens Stilling? Vil den da udnytte disse Afsætningsmuligheder, og i modsat Fald, hvad er da Regeringens Grund hertil? Der trænges i høj Grad til Klaring af disse Spørgsmaal, til Klaring af alle Forhold vedrørende dette Tidens store politiske og erhvervsøkonomiske Spørgsmaal, som optager Sindene Landet over.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch var saa venlig i sin Tale at give dansk Landbrug et godt Raad, nemlig at det fandt en bedre Repræsentant end Hr. Hauch, en Mand, der ikke indtog Dobbeltstillingen som Landbrugets Repræsentant og som Rigsdagsmand. Naar man nu ser paa Rigsdagens Sammensætning, hvorledes andre Organisationer netop har valgt deres Folk ind paa Rigsdagen, for at de i Tide kunde følge en Sag og gøre deres Indflydelse gældende, mon det saa er et godt Raad? Vi ser i denne Sal bl. a. baade Formanden og Næstformanden for De samvirkende Fagforbund. Jeg ønsker at sige til danske Landbrugere: Lyt ikke til denne Tale! Det vilde være Taabelighed, om man vilde hindre Landbrugets Førstemænd i at være repræsenteret der, hvor utallige Spørgsmaal af Interesse for Landbruget afgøres.

Endelig optraadte det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch her i Tinget som Landøkonom, idet han over for Tinget oplyste, at danske Mejeriprodukter indeholdt mindst